

har en anden holdning end dengang, man var i opposition. Der syntes man, det var fint, at de enkelte regioner selv frit kunne disponere over deres midler.

Jeg forstår jo, at Venstre ingen forslag har til, hvordan man kan skabe nye job. Er Venstre så ikke enig i, at det er bedre i den periode, til der måske kommer nogle job, at give folk uddannelse og frit valg på alle hylder i forbindelse med de fire områder, ministeren har nævnt?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu giver hr. Bjarne Laustsen jo udtryk for at være lidt tungnem. Sådan har jeg ikke opfattelsen af, at hr. Bjarne Laustsen er; så derfor behøver jeg jo ikke at gentage alle de her forslag, som regeringen rent faktisk har gennemført for at sikre en højere beskæftigelse, end vi ellers ville have haft.

(Bjarne Laustsen: Kl. 15.05)

Nu fokuseres der jo på afskedigelser, og det skal vi selvfølgelig også, for det er en ulykkelig situation, hver gang et menneske bliver afskediget fra sit job. Men vi må heller ikke glemme, at der etableres 300.000 nye job hvert år, så der sker altså også en masse på området. Det glemmer hr. Bjarne Laustsen så at få med.

Med hensyn til forsøg så var begge partier jo involveret i to forsøgsprojekter i henholdsvis Ringkøbing og Århus Amter, og vi må jo sige, at vi måtte lære af de erfaringer. Det er jo det, man har forsøg til. Og erfaringen fra de forsøg var jo, at der specielt i Århus blev brændt en utrolig masse penge af til ingen verdens nytte. Nu har vi jo lavet en aftale om »Flere i arbejde« og om, hvordan vi skal disponere, og det vedstår vi os fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan forstå, at regeringen mener, at dollarfaldet er hovedårsagen til den stigende arbejdsløshed kombineret med 11. september og SARS, og hvad der nu måtte have været af ulykker. Det har jeg meget forståelse for, det har selvfølgelig haft en stor indvirkning.

Når jeg så prøver at tjekke, hvordan arbejdsløsheden er steget i de øvrige EU-lande, som er underlagt nøjagtig de samme betingelser med den faldende dollarkurs, så kan jeg konstatere, at arbejdsløsheden i de øvrige EU-lande i 2003 er steget med 0,6 procentpoint, mens den i Danmark er steget med 1,8 procentpoint. Hvordan vil hr.

Jens Vibjerg forklare, at stigningen i arbejdsløsheden er tre gange så høj i Danmark som i de øvrige EU-lande, som er underlagt nøjagtig de samme globaliserings-tendenser?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det ikke Venstre, der siger, at dollarfaldet er hovedårsagen. Jeg beskriver bare, hvad Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har sagt, det betyder for beskæftigelsen i Danmark. Det er jo bare et af mange bidrag, som trækker i den gale retning. Så har regeringen taget en lang række initiativer, der virker i den positive retning, og derfor har vi holdt beskæftigelsen så godt, som vi har.

Når vi så i Danmark har haft et større fald end i mange andre europæiske lande, så har det jo flere årsager. Den ene er, at vi i Danmark havde absolut den laveste ledighed i forhold til de andre lande, altså at der var meget at tage af. Så har vi et meget fleksibelt arbejdsmarked i Danmark, det er altså let at komme af med medarbejdere. Det har man f.eks. ikke i Tyskland.

Det betyder, at det sker hurtigere i Danmark, fordi man i Tyskland er bundet af medarbejderne længere. Men vi har jo været enige om her, at det meget fleksible arbejdsmarked, vi har i Danmark, er langt at foretrække. For i det øjeblik, konjunkturerne vender igen, og det gør de forhåbentlig – og noget tyder på, at de er ved det allerede – så vil vi også få en meget hurtigere stigning i beskæftigelsen i Danmark.

Jeg tror, hr. Ole Sohn vil være enig med mig i, at vi skal holde fast i det meget fleksible arbejdsmarked, fordi det på det lange stræk er langt at foretrække. Det siger i hvert fald både arbejdsgivere og arbejdstagere.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er helt opmærksom på, at arbejdsløsheden var i bund, da VK-regeringen tog over. Men det skyldes jo ikke VK-regeringen, det skyldes jo den økonomiske politik, der blev ført under SR-regeringen med SF's støtte. Men jeg fik ikke svar på, hvad årsagen er til, at stigningen i arbejdsløsheden er tre gange så høj i Danmark.

Det er jo ikke fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, der er årsagen til stigningen i arbejdsløsheden. Det er jo regeringens økonomiske politik. Det er jo, fordi man netop har skåret i den offentlige service, man har skåret i det offentlige forbrug og dermed også i beskæftigelsen, og